

Pravietisks sapnis

2020.gada 4.janvārī

Sapnī es atrados sporta arēnā. Es atrados pirmajā rindā pie skatuves, jo biju ieradies viens no pirmajiem vietā, kur bija sākusies atmoda. Pamazām aiz manis sāka pulcēties arvien vairāk ļaužu. Visur valdīja pacilāta noskaņa. Te pēkšņi es apjautu, ka visa tā lielā ļaužu masa mani ir nostūmusi malā un es tagad atrados kaut kur tālu projām tribīnēs. Es nevarēju saprast, kāpēc ļaudis bija mani nostūmuši malā ?

Tālāk es redzēju, ka lielās ļaužu masas pamazām noplok un pie skatuves atkal paliek tukšs. Sapratu, ka šī atmoda, kas mani nostūma malā, nu ir beigusies un ļaudis ir izklīduši.

Kādu laiku arēnā bija tāds kā pārtraukums vai starpbrīdis. Tad es pamanīju, ka tiek būvēta skatuve pavisam citā vietā jaunai atmodai. Es redzu tur jauniešus - ļaudis, kurus iepriekš nekad nebiju redzējis. Sapratu, ka tā ir tāda kā jaunā paaudze, vai jaunā maiņa, kas būvē jaunu skatuvi jaunai atmodai. Interesanti bija redzēt, ka tur viss izskatījās ļoti digitāli attīstīts un noformēts. Uz skatuves bija visādi krāsaini ekrāni.

Atšķirībā no pirmās atmodas, kur mani nostūma malā, man šeit atļāva sēdēt, bet tikai tad, ja es klusēšu un būšu paklausīgs ierindas klausītājs. Es piekritu noteikumiem, jo ļoti gribēju būt atmodā.

Visiem pateica, ka šo visu organizē jaunie svētie, kuri gaida jaunu atmodu un Gara izliešanās vilni. Divaini tikai bija tas, ka šeit sēdošajiem ļoti bija jāsargā savs ķebļītis, uz kura tie sēdēja. Es arī ļoti biju iekrampējies savā ķebļītī, jo negribēju zaudēt savu sēdvietu. Izrādās, tikko tu neesi uzmanīgs, tā tūlīt tavu ķebļīti paņem kāds cits un tu paliec bez sēdvietas.

Tā sēdot, iekrampējies ķebļītī un gaidot nākamo atmodu, es sev aiz muguras pēkšņi dzirdu divu jauno svēto sarunas. Divas jaunietes dalījās kaut kādu seksuālo perversiju stāstos un lietoja

necenzētu leksiku. Viņas to stāstīja viena otrai tik brīvi un dabiski, it kā runātu par laika apstākļiem. Es pie sevis nodomāju: "Šie ir tie jaunie svētie ??.. Bet mēs savā laikā neko tādu nevarējām atļauties !.. " Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1. Pirmā atmodas skatuve arēnā ir 90-to gadu atmoda pēc PSRS sabrukuma, kura sen kā ir beigusies. Kaut arī es tajā biju priekšējās rindās, mācītāji un citi kristieši mani no turienes ir nostūmuši malā. Tas ir fakts, kas dzīvē tiešām ir noticis.
2. Mēs esam izgājuši cauri tādām kā klusuma periodam, vai "starpbridim". Tomēr tagad ir notikusi paaudžu maiņa draudzēs un jaunieši vēlas mobilizēt ļaudis jaunam atmodas vilnim.
3. Ķebļu medīšana varētu būt cīņa par vietām un statusu savā draudzē. Ir tāda tendence, ka tevi ievēro un ciena tikai dēļ tava statusa, nevis dēļ tavām attiecībām ar Dievu. Tev vispirms kaut kam jābūt, lai ar tevi vispār kāds runātu. Piemēram, tev jābūt mācītājam, vadītājam, līderim... tev jābūt savai vietai, vai savam "ķeblim" atmodas gaidītāju rindās. Bez tā tu neesi nekas.
4. Divu "svēto" neķītrās sarunas nozīmē seksuālo izlaidību, kas arvien vairāk tiek pieļauta pat jaunajās Pentakostu/Harizmātu draudzēs. Vienas draudzes ietvaros ļaudis tiek šķirti un precēti no jauna. Draudzes saviesīgā vakarā pie viena galda sēž šķirtā sieva un šķirtais vīrs, bet abiem viņiem ir jaunas attiecības un abi ir iesaistīti vēl kādās draudzes kalpošanās. Tādu piemēru ir daudz. Jaunieši draudzējas, dzīvo seksuālu dzīvi un draudzē vada slavēšanu, gaidot atmodu... un mācītājs tiem neko nesaka, jo tēma neērta.
5. Dievs caur šādu atklāsmi norāda atmodas gaidītāju problematiku... to, kam būtu jāpievērš īpaša uzmanība, ņemot vērā šodienas izaicinājumus.